

Musik

Började att spela gitarr tidigt i livet. Arbetade på somrarna på EPA/Åhléns för att köpa min första elgitarr. Det var en Duke. Sedan har jag haft en ny gitarr för varje ny epok i mitt musikliv. När jag hade min Fender Stratocaster, ja då var det Jimi Hendrix och plåtrock som gällde. Hade en egen grupp under 1977-79 som hette Black & White. Jag gjorde eget material, och vi spelade även några covers.

LOVE NOISE

I slutet av 1979 fick jag nog av att vara pappa åt "vissa" gruppmedlemmar. Jag fick ett erbjudande att spela i ett annat band som hette Love Noise. Nu fick jag på nytt göra egna låtar, men nu i en lite mera funkigare stil. Vi var med i Värmlands Folkblads och nöjesfältet Mariebergsskogens talangtävling CHANSEN -80 i Karlstad. Vi fick de flesta av publikens röster (släktingar och kompisar förstås) och därmed så vann vi den första del- tävlingen av två. Nästa helg var det Skoghalls - gänget Fuga som gick segrande ur själva huvudfinalen. Det var den roligaste upplevelsen i mitt unga musikliv. Förresten så fanns Jimi Hendrix autograf skriven ute i vår loge.

NO NAME

Var med i ett band och spelade bas i ca tre veckor. Vi hade en spelning på Örsholmens Motorcykel klubb. Vi spelade stenhård musik med bl.a Deep Purple. (Smoke On The Water m fl.) Vi som spelade då var Gunnar Backman, Mikael Jonsson, Patrik Jonsson, Tommy Spetz, Peter Svidén och slutligen lilla jag Michael Svidén. Ja du såg rätt. Det var min storebror Peter som spelade trummor. En jäkel på pukor & cymbaler. Vårt gage var öl & kräftor. En liten rolig händelse: En tuff knutte kom fram och bad oss att spela en lugn danslåt kommer jag ihåg. Motorgården är numera nedbrunnen. Dock ej när vi spelade där. Sålde basen och köpte en ny gitarr och förstärkare.

SCROTUM

Sedan vart det ett experimentband som hette Scrotum (latin "pung"). Vi spelade en blandning av Santana, Jimi Hendrix, Toto m fl. sk funkrock.

FUNKLAGRET

Under första delen av 80-talet blev jag med i ett Skoghalls -band som kallade sig för Funklagret. Vi spelade, ja just det "funk". Vi ombildade oss och bytte namn till Delissious Production "Utsökt produktion" vi spelade åter igen funk. Låtskrivare var Stefan Langholtz, en jäkel på bas förresten. Efter ca 2 år slutade jag. Jag orkade inte längre spela härnad funkmusik åla Donna Summer. Min egen utveckling stod still. Jag var trött på att aldrig komma framåt. Tyckte inte riktigt om det jag spelade. Platsade inte i funkbandet. Man spelade helt enkelt för sakta. Alla gitarrister på denna tiden skulle spela så snabbt, så snabbt. Så jäkla jobbigt det var. Jag som var en melodiös gitarrist och ingen Yngwe Malmsten.

Men blev tröstad för inte så länge sedan. Ravi Shankar, den sitarspelande indiern numera boende i Norge, sade nyligen (1998) att det viktigaste är inte att spela fort på sitt instrument, utan att man spelar varierat och melodiöst. Det var ju precis så som jag spelade under min musiktid i funkbandet. Så att sparka mig var alltså fel! Så just nu gör det väl inte så mycket efter det fina uttalandet. Tack Ravi Shankar..

Efter alla dessa år, var jag nu (1984) utan spelkompisar. Jag köpte mig en Syntherziser och lite andra nödvändigheter som ex. trummaskin och en 4-kanalers bandspelare. Har nuförtiden inte tid att spela så ofta. Men det händer ibland. Numera blir det bara lite för husbruk. Man testat sig lite då och då. Men visst, ringde det någon idag och frågade om jag ville vara med och spela igen, så skulle jag med lätthet tacka ja!

SWEDISH WHISTLER

Under åren 2003 till slutet av 2005 var jag med i bandet Swedish Whistler, ett band från Ljungby. Vi spelade helt egna låtar. Och hade en repertoar med ca 30 fräscha fina låtar.

Vi har upplevt mycket roligt under de åren jag var med. Vi hann åka till Liverpool och spela på anrika The Cavern. Det var en upplevelse det. Även på Iron Door och Jacaranda. Sista stället stod

jag framför John Lennons självporträtt och spelade, kul.. Numera är jag ledig, och spelar i ett coverband 1 ggr i månaden. Gör egen musik helt och hållet. Skall släppa en skiva är det tänkt innan 2006 är slut, det är mitt mål. Med SW var jag med på 3 samlingsskivor och en singel. Så mitt eminenta spel finns att höras för omvärlden :-). Singeln sålde bra, 11 ex. Ha ha ha. Men inte lätt att sälja när ingen vet om att man finns. Mycket därför hoppade jag av bandet. Tröttnade på att ingen annan än jag ville mera än dessa 11 sålda. Bättre att prova själv nu då istället. Önskar SW lycka till i sitt sökande.

Har väl nu i skrivande stund 20090514 insett att jag var för överambitiös i alla dessa år. Ville mer än materialet klarade av. Vi var inte nog duktiga för att lyckas. Och nivån på musiken var för låg. Man kan inte begära att en Folka går lika snabbt som en Porche. Insåg detta rätt snart. Sedan att man är 46 år gör det ju inte lättare att lyckas.

COPY & PASTE

Under 2008 och in på 2009, spelade jag i mitt eget coverband **Copy & Paste**. Det höll 6 månader tills jag hoppade av. Min hårda och strikta policy att inte vara onykter på spelningarna kunde inte bandmedlemmarna hålla. Så efter 1 a giggets fylleslag tappade jag helt lusten. Inte en enda låt gick rätt eller kunde avslutas. Jag skämdes för första gången i mitt musikliv. Ville gå redan i pausen, men var kvar tiden ut.

Sista gigget blev på The Corner i mars 2009. Efter det gigget samlade jag ihop gänget på ett café. Bandmedlemmarna ville vara hur packade dom ville på våra gig. Tyckte inte att jag skulle tala om för dom hur mycket dom fick dricka. Jag har tolerans på 2 öl eller ett glas vin innan giggen. Men vill man dricka 20 hotshots under gigget, ja det accepterar inte jag. Så nu har jag inte pratat med dom på länge, och har brutit alla våra band. Kan tyvärr inte spela i ett band där jag skäms, då är jag hellre hemma och tittar på TV :-)

Dock, fortsättning följer

Var så säker på det.. Drömmen är att sätta ihop ett seriöst band och spela mina låtar. Och då menar jag med riktiga musiker. Inga fyllon. Se min artistsida www.mrsuede.com

Mina instrument genom åren har varit!

Gitarrer

- Fender Telecaster "USA, negroblack" (NU)
- Tickamine Stålsträngad akustisk (NU)
- Fender Telecaster "Standard mexikan, svart"
- Danelectro U56
- Duke
- Frame
- Fender Stratocaster original 70-tal
- Gibson Les Paul Deluxe
- Gibson SG
- Ibanez
- Bjärton, akustisk nylonsträngad
- Fender Stratocaster "Classic" sjuttiotalare
- Ibanez Stålsträngad akustisk

Pedaler:

- Duncan Morgan Pickup Booster (NU)
- BOSS Chorus (NU)
- BOSS Delay (NU)
- BOSS Stage Tuner (NU)
- BOSS Tremolo (NU)
- Trådlöst system Till gitarren (NU)
- ROCKCASE - Pedalcase för alla pedaler, bara att ta av locket, och allt är redan på plats! (NU)
- BOSS ME-5 gitarrpedal
- BOSS Tubescreamer

Bas:

- Sandberg, tysk, Vintage (NU) Så lättspelad
- Richenbacker

Förstärkare

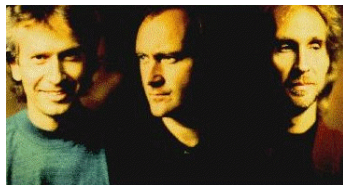
- Peavey Classic 30 1x12 30w. (NU) på repen
- Peavey Classic 50 2x12 50w. (NU) på giggen
- VOX AD50 VT Valvetronic 1x12 50w.
- Marshall (till både gitarr och bas)
- Roland JC 120
- Marshall Combo 2x12 100w.
- Peavey Combo 1x12 30w.

Syntar

- Roland D-50

Övrigt

- Zoom TR 123 trummaskin (NU)
- Roland TR707 trummaskin
- TEAC 4-kanalers bandspelare
- Roland DEP-5 reverb/eko

Mitt absoluta favoritband heter Genesis!

Men tyvärr så har dom tappat allt vad Genesis betyder. Det började med att Peter Gabriel hoppade av, sedan tätt följd av Steve Hackett. Det var mycket av kraften i musiken som försvann med dessa två genin. Att ha Phil Collins vid trummorna det tycker jag är helt OK, men att han nuförtiden sjunger och bara gör tråkiga ballader, gör mig ont i mitt hjärta. I och med skivan Selling England By The Pound var Genesis -epoken slut.

Efter det har det inte gjorts några bra låtar. Tacka vet jag förr, då lät det bra. Denna gamla klyssja. Fick nu på 80-talet ut öronen för gruppen Marillion. Där sångaren lät som Peter Gabriel, och där gitarrerna var som hos Steve Hackett och Genesis förr i tiden. Nu söp ju Fish bort sin plats i Marillion, så nu finns det inte mycket kvar av Genesis plagiatörerna Fish med Co. Fish gjorde en skiva själv som floppade. Vet ej vad han gör nuförtiden. Super antagligen. Trummisen i Marillion hade en inbyggd bar för Fish i det uppbyggda podiet där trumsetet stod. En del gör allt för spriten.

Mina favorit -grupper genom alla åren!

- Genesis
- Brand X "Ett av Phil Collins inhopsband som trummis"
- Marillion
- Peter Gabriel
- Steve Hackett
- Santana "med Davadip Carlos Santana"
- Manfred Mann
- Deep Purple
- Jimi Hendrix
- Kristina från Duvemåla
- Mauro Scocco
- Sparks
- Earth Wind & Fire
- Tomas Ledin
- Magnus Uggla